

Вихопивсь дощик поміж заграв:  
чоботи сині, синя сорочка,  
сині мелодії понапинав  
з неба широкого аж до листочка,  
синіми стрілами zakresав,  
сині листочки дрібно писав —  
людям, озерам, лукам за обрій,  
ох і смішний же!  
І добрий-добрий!  
І запрозорились водні гущі,  
і посміхнулись темні пущі,  
навіть дуби із важкої породи  
чухали голови від насолоди.  
...Вихопивсь дощик поміж заграв.